

Облѣкла.

Риза, кошуля, гащи, берневечи, панталони, калци, сукманъ, власяникъ, рокля, престилка, забунче, кафтанъ, кожюхъ, клашникъ, кабаница, калпакъ, гугла, шапка, кърпа, ржченикъ, сокай, пелешка.

Труденъ, Дѣло, Рокли, Кафтанъ, Кошуля, Бевреца, Власяникъ, Клашникъ, Кабаница, Гугла, Ржченикъ, Пелешка.

30.

День и нощъ.

Гледамъ горѣ на небе-то и виждамъ го понѣкога ясно, а понѣкога замрачено, — облачно.

Когато небе-то е ясно, виждами тамъ слънце или мѣсецъ и звѣзди.

Слънце-то не се вижда да стои все на едно мѣсто; то е ту високо, ту по-ниско до земя-та.

Най-ниско е, когато изгрѣва, или кога залѣзва.

Когато слънце-то изгрѣва, казва се утро или утринъ; а когато залѣзе наставка вечеръ и нощъ. Отъ сутринъ-та до вечеръ-та слънце-то свѣти, дава свѣтлина; тогазъ е день — деня е видѣло.

Кога е слънце-то най-високо на небе-то, тогазъ е половина-та на день-тъ или пладне

*

Нощъ-та започенва отъ вечеръ и трае до утринъ; зачяло-то на нощъ-та се казва смрачяване, а края-тъ ѝ съмнование.

Денъ всичко се вижда по-добрѣ; защото слънце-то свѣти по-ясно отъ мѣсецъ-тъ и отъ звѣзди-тъ.

Не свѣти ли нощъ мѣсецъ или звѣзди, тогава наставка мракъ, тъмнина.